

Nr 158.

Av herr Levin, angående åtgärder till förhindrande av oljeföroreningar i havet.

Under senare år ha fall av oljeföroreningar längs våra kuster allt oftare påtalats. I vanliga fall förorsakas dessa av oljetankfartyg eller fartyg, som drivas med olja. Vid rengöring av oljetankarna och vid utpumpning av spillvatten utsläppas avsevärda mängder olja, som driver kring i havet till dess densamma av vind och ström föres mot land. Dylika kringdrivande oljefläckar ha visat sig vara en mycket stor fara för sjöfågeln. Det »blekvatten» som bildas av oljan gör att sjöfågeln med förkärlek uppsöker detsamma. Földerna härav kunna ständigt iakttagas längs våra kuster. Nedsmetad av oljan förlorar fågeln sin förmåga både att flyga och dyka, och om den inte faller offer för havstrut eller andra rovfåglar, är svältdöden oundviklig. Det är många tusen fåglar som årligen falla offer för oljan i havet, och den minskning i beståndet av en del arter av sjöfågel, som kunnat konstateras, beror säkerligen mera av dessa orsaker än på avskjutning. Ju mera oljan blir vanlig som framdrivningsmedel för fartyg, ju intensivare trafiken med oljetankfartyg blir, desto större blir också faran av föroreningar. Om intet effektivt göres däremot, kan det komma att betyda, att vårt bestånd av sjöfågel kommer att efter hand utrotas.

Men oljeföroreningen i havet förorsakar även avsevärda olägenheter på annat sätt. Det har till exempel flera gånger hänt, att stora oljefläckar drivit in på badstränderna under sommaren och förorsakat att stränderna knappast kunnat beträdas och att folk blivit nedsmutsade av olja och fått sina kläder förstörda. Även för växt- och djurlivet längs stränderna utgöra föroreningarna en allvarlig fara.

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära förslag till åtgärder till förhindrande av oljeföroreningar i havet.

Stockholm den 23 januari 1952.

Hans Levin.